

הצבאית	הפרקליטות	פיקוד
מרכז		
0398-6481/6	מטכ"ל:	טל
03-5126481/6	אזרחי:	טל
0398-6485		פקס:
13918 -	1624/04	חק
התשס"ה	בניסן	י"ז
2005	באפריל	26

לכבוד,

עו"ד לינה אבו-מוך זועבי

המוקד להגנת הפרט

רח' אבו עוביידה 4

ירושלים, 87200

ג.נ.

הנדון: פנייתכם בעניין אירוע מותו של

חמד ז"ל ת.ז.

פנייתכם מיום 11/8/03

1. בעקבות פנייתכם שבסימוכין נפתחה חקירת מצ"ח, לחקירת נסיבות מותו של הנדון.
2. לפניה צורפה תלונתו של האב, בה טען, כי בעת שבנו שב מתפילת הצהריים ירה בו חייל בגבו והרגו. לדבריו, מדובר היה בחייל מבוגר מתוך כוח של שישה חיילים, אשר נפרד מהם ביצע את הירי ולאחר מכן שב וחבר לחבריו. נוכח העובדה, כי אביו של המנוח לא היה עד לאירוע, אלא הסתמך בדבריו על מספר "עדי ראיה" לאירוע, ונוכח סתירות בין האמור בפנייתו לבין העדות (הנובעות ככל הנראה מכך שקיבל מידע מגורמים שונים) לא מצאתי, כי ניתן להסתמך על עדותו לצורך בחינת נסיבות אירוע. לאירוע עצמו היו שני עדי ראיה אשר מסרו עדויות במצ"ח. האחד, חברו של המנוח מסר, כי שעה שהלכו בדרכם לביתם ירה במנוח בגבו חייל בודד, אשר היה לבוש מדי צה"ל וחבש קסדה. העד אף ציין את מיקום האירוע ומיקום עמידת החייל על גבי תצ"א. העד השני, בן דודו של המנוח מסר, כי החייל היה אחד מתוך שני חיילים שהיו במקום וכי לאחר ביצוע הירי קם והשניים הצטרפו לשאר החיילים. עד זה לא ידע לסמן את מיקום האירוע על גבי התצ"א.
3. מחומר החקירה שנאסף בתיק עולה, כי ביום האירוע התקיימה במקום פעילות מבצעית, במטרה לאתר חשודים במתחם מכללת אונו"א. במסגרת פעילות זו, לאחר שאירעה במקום התפרעות, ביצע הכוח ירי לאוויר ולקירות וכן בוצע ירי מדויק של כדור אחד לעבר מסית מרכזי.

4. לאור עדויותיהם של עדי הראייה המדבריים על ירייה מכוונת לגבו של המנוח, היה מקום לבחון, ראשית, האם ניתן לקשר בין אירוע ירי הצלף לבין מותו של המנוח. קשר שכזה אינו ניתן לביסוס מתוך חומר החקירה שבתיקן. זאת, בעיקר נוכח ההבדלים שבין סימון מקום האירוע על גבי התצ"אות, שביצעו החיילים, לבין הסימון שביצע עד הראייה. על פני הדברים אין המדובר כלל באותו רחוב. זאת ועוד, עדי הראייה מסרו כי הירי בוצע לאחר השעה 12:00 ולאחר תפילת הצהריים, בעוד שעל פי עדויות הכוח בוצע הירי על ידי בשעות הבוקר. לבסוף, תיאורם של החיילים את אירוע הירי, אשר הופנה כלפי מסית מרכזי מתוך המון מתפרעים, צעיר מן המנוח, ונוכח עדותם כי זיהו פגיעה מדויקת בברכו של המסית - סותר את תיאור האופן בו נפגע המנוח, אשר על פי הטענה נפגע בגבו. גם התיאור של חייל או שני חיילים בודדים, אינו מתיישב עם דברי מפקד הכוח, לפיהם כוחותיו נעו בקבוצות גדולות. בנסיבות אלה, אין דרך לקשר בין אירוע מותו של המנוח לבין ירי הצלף.
5. גם בהנחה שהמנוח נפטר בדרך שתוארה על ידי שני עדי הראייה – אין אפשרות לקבוע מי החייל שביצע את הירי או לאיזה כוח השתייך.
6. אפשרות אחרת הצריכה להישקל, היא שהמנוח נפגע כתוצאה מכדור תועה או נתז, כתוצאה מירי לעבר קירות מבנים, שבוצע ע"י הכוח הסמוך למכללה לשם הרתעת מתפרעים. אף שלא ניתן לשלול אפשרות זו לחלוטין, ניתן לומר שהסתברותה קלושה, לאור הפער בין תיאור כיוון הכוח ע"י החיילים לבין תיאור מקום הפגיעה במנוח ע"י עדי הראייה הפלסטינים. כמו כן, נטען שהפגיעה במנוח נגרמה אחרי השעה 12:00, המנוח אושפז בביה"ח בשעה 14:25 ואילו כוחות צה"ל עזבו את איזור המכללה בשעה 11:00 לערך.
7. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי יש צורך לקבוע מסמרות בשאלה אם ניתן לקבל כמהימנות את עדויותיהם של שני עדי הראייה, לפיהן נורה המנוח בגבו על ידי חייל צה"ל. יוער בהיבט זה כי גם בין עדי הראייה ישנן סתירות באשר לנסיבות המוות, לרבות בנוגע למספרם של החיילים, ובאשר לשאלה האם החייל עמד בעת ביצוע הירי או לאו.
8. נוכח האמור לעיל הוריתי על סגירת תיק החקירה מבלי לנקוט צעדים כלשהם.

בברכה,

סא"ל
המרכז

אהוד בן אלעזר
פיקוד

אהוד בן
פרקליט